

SVETLO PRED ĽUDMI

V Horskej reči, ktorá je akoby programovým vyhlásením Božieho kráľovstva, hovorí Pán Ježiš aj tieto slová: „Vy ste svetlo sveta... Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach“ (Mt 5,14-16). Inokedy povedal o sebe: „Ja som Svetlo sveta“ (Jn 8,12). Snáď sa nad týmito vyjadreniami pozastavíme. No tento nesúladi je len zdánlivý. Môžeme si ho vysvetliť prirovnaním k slnku.

Slnko je zdrojom svetla v našej slnečnej sústave. Všetky planéty len odrážajú jeho svetlo. Najlepšie vnímame svetlo slnka, ktoré sa v noci odráža od mesiaca. Vieme povedať napríklad takto: „Ako krásne svieti mesiac“. Ale to nie je jeho vlastné svetlo. To je svetlo slnka.

Slnko je základnou podmienkou života na zemi. Bez slnka by nemohli rásť a kvitnúť ani rastliny ani kvety ani stromy. Bez slnka by nemohli žiť ani zvieratá ani ľudia. Energia uložená v slnečnom žiarení sa premieňa na chemickú energiu.

Tú následne využívajú rastliny a ďalšie živé organizmy. Tento zázrak nazývame fotosyntéza. (Aj ľudia, ktorí sa nehlásia k viere, vedia takto nazvať fotosyntézu.) Je to celostný proces, vďaka ktorému vznikol život na zemi a môže sa aj ďalej vyvíjať. Kyslík, ktorý dýchame a ani jedlo rastlinného pôvodu by bez fotosyntézy neboli.

Najjasnejším svetlom pre naše duše je Ježiš Kristus. Potrebujeme ho rovnako ako príroda potrebuje slnko pre život. My sa staneme svetlom sveta tým spôsobom, že Kristovo svetlo budeme odrážať, zobrazovať a odzrkadľovať

(Pokračovanie na str. č. 2)

FARBIČKOVÝ KONCERT

si mohli užiť deti nielen z Veľkého Klíža, v sobotu 21. novembra, ktorý pre našich najmenších pripravilo OZ TU ŽIJEME. Tí, ktorí prišli, boli spokojní a hlavne deti. Odvážlivejšie, ktoré sa nebáli či nehanbili odísť od rodičov sa skvele zabavili. Tancovali, spievali, kreslili, hrali na detské hudobné nástroje. Mäť deti do svojho vystúpenia aktívne zapájala. Nelenili ani niekoľkí rodičia, ktorí vytvorili pre svoje ratolesti dlhú „zlatú“ bránu. Veríme, že z koncertu odchádzali spokojné nielen deti, ale i rodičia. Už teraz sa tešíme na ďalšiu akciu, ktorú pre Vás pripravujeme.

Text a foto Mgr. Zuzana Dolná, predsedníčka OZ TU ŽIJEME

POZVÁNKY

KK pri OcÚ pozýva všetky deti na **Stretnutie s Mikulášom**, ktoré sa uskutoční v nedeľu 6.12.2015 v sále KD o 15,30 hod. Tešíme sa na vás.

Vianočná výstava

Vianočné aranžmány treba priniesť v sobotu **19. decembra 2015** v čase od **15,00 do 18,00 hod.** (s možnosťou v inom čase po dohovore) do veľkej sály KD.

Výstava sa uskutoční v **nedeľu 20.12.2015 v čase od 13,00 do 18,00 hod.** vo veľkej sále KD. Súčasťou výstavy bude „**Vianočný koncert**“, v ktorom vystúpi Chór de Clus o 16,00 hod. Potom sa predstaví so svojimi piesňami aj mužská spevácka skupina Klížania.

Vážení občania, pridte si spríjemniť nedeľné popoludnie a vychutnať si pravú predvianočnú atmosféru pri krásnych piesňach a koledách spojených s ochutnávkou vianočných dobrôt.

Kultúrna komisia

JESEŇ JE DAR

Už trinásť rok sa koná pod záštitou Regionálneho kultúrneho centra v Prievidzi podujatie, pri ktorom sa stretávajú seniori okresu Partizánske. Nesie názov Jeseň je dar. Je prehliadkou záujmovej činnosti ľudí združených v Jednote dôchodcov Slovenska. Zástupcovia obcí prinášajú radosť z piesní, básní, pohybu a vzájomnej prítomnosti. Tak ako jeseň je pestrá, farebná, plná ovocia, tak aj život tejto generácie môže byť plný nadobudnutej múdrosti, lásky k deťom a vnúcatám, šťastia z prežitých rokov. Hostujúcou obcou bola tento rok obec Žabokreky nad Nitrou. Našu obec znamenite reprezentovala mužská spevácka skupina Klížania. Na prehliadke účinkovalo celkom 13 skupín a aby sa každá mohla predstaviť, jedno vystúpenie malo limit 10 minút. Medzi hosťami nechýbal predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslav Baška. Podujatie sa konalo v utorok, 5. novembra 2015.

Ing. Tatiana Sasková

Klížania počas vystúpenia v kultúrnom dome v Žabokrekoch.

Foto Ing. Pavol Kišac

Beažoželáme

V mesiaci **november 2015** oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Viera Neštepná	Klíž 110	50 rokov
Ing. Katarína Šelmeciová	Kl. Hradište 3	50 rokov
Milan Stanko	Kl. Hradište 42	60 rokov
Bohumila Kňazeová	Klíž 86	70 rokov
Anna Kováčiková	Kl. Hradište 205	70 rokov
Olga Švecová	Kl. Hradište 49	80 rokov

Z najstaršej generácie našich spoluobčanov oslávili svoje jubileum:

Anna Stančeková	Klíž 196	83 rokov
Mária Čavojová	Klíž 27	85 rokov
Anna Bujnová	Kl. Hradište 133	90 rokov
Terézia Dostálová	Klíž 52	91 rokov

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

*Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu*

* NOVORODENCI *

Sebastián Kňaze, rodičia Jana a Peter

SOBAŠE

.....

† OPUSTILI NÁS †

.....

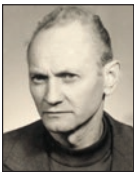
SPOMIENKA

*Odišiel tiško, nečakane
ako keď vietor v búrke
stromy láme.*

Dňa 21. novembra 2015 uplynuli 2 roky, kedy nás navždy opustil manžel, otec a dedo

Vendelín Marko

Nech odpočíva v pokoji.

Keď sa povie meno Jozef Jonis, tak zo strednej a staršej generácie sa azda v klížskej doline nenájde veľa ľudí, ktorí by ho nepoznali. Výrazná, možno najväčšia športová, presnejšie futbalová legenda klížskej doliny, ale aj rezbár, ktorého tvorbu s uznaním obdivovali návštevníci mnohých výstav miestneho, i celoslovenského. To sa všeobecne všetko. Umeleckými sa premelec, ktorý kusy dreva premieňa na vzácne a pozoruhodné diela u neho občas zaberajú aj širší rozmer. Asi si už nikto nespomenie na báseň, ktorú sme mu dávnejšie (č. 9/1999) publikovali. Po rokoch sa opäť dostávame k poznaniu, že ambíciou Jozefa Jonisa sú aj básnické diela. Tri z nich ponúkame našim čitateľom...

ŠPORTOVÁ LEGENDA, REZBÁR A TAK TROCHU AJ BÁSNIK

regionálneho
ho významu.
ne vie. No nie je
lecké sklony
javil hlavne ako

Peter Maťašeje

Jozef Jonis

Mladosť moja

*Mladosť moja ušla
jak v potoku voda
na roky mladosti
zabudnúť sa nedá.*

*Páslí sme kravičky
páslí sme aj húsky
pozerali sme sa
dievčencom pod blúzky.*

*Ako v tej rozprávke
vrana sadá k vrane
ja som mladosť prežil
futbalovej bráne.*

*Mladosť moja ušla
jak v potoku voda
na roky mladosti
zabudnúť sa nedá.*

Píšťalôčka moja

*Píšťalôčka moja
pekný hlas si mala
keď si so mnou
po vrškoch moje ovce hnala.*

*Oj, ale už nežienim
pribudli mi rôčky
neposlúchajú ma
moje staré nôžky*

*Ešte ťa píšťalka
sem-tam do rúk vezmem
ešte ti prstami
po dieročkách prejdem.*

Vyčoma

*Vyčoma, Vyčoma
čo sa s tebou stalo
keď v tvojom potôčku
tečie vody málo.*

*Bola si klukatá
pomaly si tiekla
nejedna rybička
z teba sa upiekla.*

*Kde sa v tebe, tolké roky brali
keď sme ich tak často
v ohni opekali.*

*Keď sme kravy pásli
na pasienku Brody
tak sme piliavali
z tvojej čistej vody.*

*Boli v tebe miesta
nebolo ich málo
kde sa vo vodičke tvojej
aj plávať dalo.*

*Poháňala si ješkovianske mlyny
povedz nám Vyčoma
čo sa stalo s nimi.*

*Čil vodička tvoja
obchádza tie mlyny
po vodičke tvojej
plávu z dedín špiny.*

SVETLO PRED ĽUĎMI

(Dokončenie zo str. č. 1)

iným ľuďom tak, ako mesiac odráža a odzrkadľuje slnečné svetlo pre ľudí v noci. Svetlom pre ľudí sa staneme vtedy, keď budeme konať dobré skutky, ktoré budú oslavou nášho nebeského Otca.

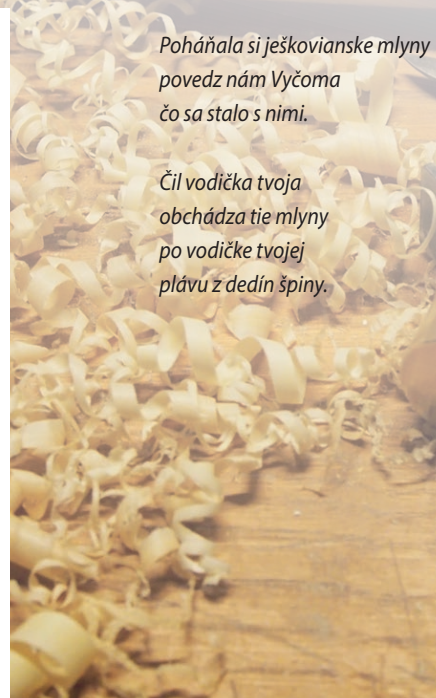
Svetlo má aj iný význam: Zjavuje nám veci, umožňuje nám poznávať vzdialenosti a rozmery, vzťahy medzi predmetmi, pomáha nám orientovať sa v priestore. Pravdepodobne každému sa už stalo, že sa ocitol v temnej miestnosti, kde nič nevidel, nevedel, kde sú dvere či okná, obával sa, že do niečoho narazí. V takej chvíli svetlo znamená priam vyslobodenie, záchranu.

Byť svetlom je podstatnou zložkou kresťanského života. Zásady kresťanskej morálky nie sú samoúčelné. Rozdiel medzi životom bez krstu a životom po krste je taký základný a zásadný, ako je rozdiel medzi tmou a svetlom. Svetlo má blahodarný vplyv na náš život a vôbec na celý svet. Podobný blahodarný účinok pre ľudstvo má každý skutočný, pravdivý kresťan.

Ani svetlo nie je samoúčelné. Má svietiť. Tak aj kresťan má prinášať ovocie svetla. Je to náročné. Zvlášť v prostredí, ktoré je lahostajné alebo dokonca nepriateľské voči Pánu Bohu. Neraz sa pokúsime ulahčiť si toto svoje poslanie. Ospravedľujeme sa sami pred sebou porovnávaním sa s druhými ľuďmi: Všetci oni robia stokrát horšie než ja. Svätý Pavol nás však napomína: „Skúmajte, čo sa páči Pánovi“ (Ef 5,10). To znamená, že sa máme porovnávať s Pánom Ježišom. Len tak si môžeme splniť svoje kresťanské poslanie vo svete.

Nech ľudia z nášho okolia na nás vidia, že prijímame Kristovo svetlo a premieňame ho na prejavy radosti, šlachetnosti, srdečnosti, skromnosti i optimizmu tak, aby sa pri nás dobre cítili. Vyžarovávaním Kristovej dobroty a lásky odzrkadľujeme jeho svetlo do nášho prostredia. To je naše svetlo pred ľuďmi.

Mons. Anton Kováčik, správca farnost

„ČLOVEK JE KRÁSNY KEĎ HO MAJÚ ĽUDIA RADI“

Naše deti majú rady svojich starkých a preto sme si ich pozvali dňa 28. októbra do MŠ, z príležitosti úcty starších. Deti potešili svojich rodičov kultúrnym programom a drobným darčekom zhotoveným v materskej škole. Naším starkým želáme, aby ich i naďalej sprevádzala láska, aby takých krásnych chvíľ prežili ešte veľmi veľa. Nie nadarmo sa hovorí: „Kto sa naučí vážiť si šediny, nemusí sa báť, že zostane v starobe nepovšimnutý.“ Nájdime si preto čas, vládne slovo a úsmev pre starších neustále, nielen počas októbra. Preukážme im úctu a lásku.

D. Halmová MŠ Veľký Klíž

Ad. Jesenná výstava – vyhodnotenie

V minulom vydaní nášho mesačníka sme uverejnili článok o Jesennej výstave s prísľubom, že v tomto čísle zverejníme výsledky verejného hlasovania o Naj – exponát:

1. Mgr. Margita Dzianová
 2. Jozef Neštepny
 3. Peter Kňaze
 4. Milan Húdok
 5. Kňaze Peter a Jana, rod. Čavojová
 6. Matias Šťastný
 7. Dáša a Peter Húdokovi
 8. Hermína Korcová
 9. Alojz Spišák
 10. Ľuboš Spišák
- Blahoželáme a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Mária Šusterová

DO POZORNOSTI!

Všetkým našim spolupracovníkom, dopisovateľom, ako i všetkým čitateľom dávame do pozornosti termín uzávierky decembrového – vianočného čísla. Uskutoční sa **10. decembra 2015**. Príspevky dodané po tomto termíne nebudú môcť byť z časových a technických dôvodov uverejnené. red.

TRI OBRÁZKY Z NAŠEJ OBCE

ktoré ma zvlášť oslovili a upútali moju pozornosť

Prvý obrázok: v sobotu 10. októbra 2015 bola slávnostne posvätená soška sv. Jána Nepomuckého a umiestnená do výklenku nad vchodom do kaplnky na Vrchhore. Veľká vďaka patrí vdp. dekanovi Romanovi Furekovi, majstrovi – zhotoviteľovi sošky Jánovi Kalocayovi, ako aj zbožným farníkom z Kolačna, ktorí sa zaslúžili o takú milú chvályhodnú udalosť. Mrzí ma, že z našej obce sa zúčastnilo „aj pár“ obyvateľov. (Možno o tom nevedeli). V našich obecných novinách však bolo už viackrát uvedené, že na kultúrnych podujatiach konaných v našej obci sa zúčastňuje málo ľudí. Takáto vzácna udalosť by si zaslúžila väčšiu účasť. Veď kaplnka i bývalý pútnický kostol sa nachádzajú v katastri

našej obce. Sú to historicky hodnotné sakrálné pamiatky, o ktorých sa málo vie, pretože sa o nich málo hovorí a píše.

Je preto už najvyšší čas vypracovať dobrý projekt a požiadať o dotáciu z príslušných európskych fondov na záchranu pred konečným zničením.

Druhý, taktiež pekný **obrázok** som videla na našom starom cintoríne vo Vyšovci, ktorý je vzorne upravený. Na hrobe, kde bol už len zvyšok z dreveného kríža, osadili príbuzní nový, jednoduchý drevený kríž. Na tabuľke je uvedené meno zosnulej, dátum narodenia a úmrtia. Už to nie je neznámy hrob, ale patrí konkrétnej osobe. Je to dobrý príklad i pre iných na označenie svojho, zatiaľ anonymného, hrobu.

Tretí obrázok je skôr smutný a nachádza sa na cintoríne v Klíži. Bol tu kedysi honosný pomník z kvalitného kameňa, s čitateľným menom, ktorý pred nejakým časom spadol a zlomil sa. Hrob mal aj peknú železnú ohradu, ktorá už tiež chátra. Smutný dojem dotvára vysoká burina, ktorá už všetko v záhradke zakrýva. Je to jediný, celkom opustený neznámy hrob.

Mária Kňazejová

HODY...

V našej farnosti je kostol zasvätený všetkým svätým. Zasvätenie kostola určitému svätci sa volá patrocinium. A naši predkovia, ktorí náš kostol postavili, určite netrochárili, keď ho nezasvätili jednému svätci ale hneď všetkým svätým. Termín hodov sa najčastejšie spája so sviatkom zasvätenia miestneho kostola. Na Slovensku hody majú hlbokú tradíciu a sú rozšírené dodnes.

V nedeľu 8. novembra každý, kto vošiel do nášho kostola aby sa zúčastnil „veľkej“ svätej omše, mal možnosť ešte pred jej začiatkom, započúvať sa do nádhornej piesne. Spievala ju mužská spevácka skupina Klížania. Slová piesne zložili spoločne František Lackovič a Juraj Kňaze na hudbu piesne, ktorú si pán Lackovič priniesol z rodnej dediny Kátlovce. Po prvý krát táto pieseň zaznela v našom chráme počas birmovky. Teraz však mala upravené slová na hodovú slávnosť. Slová piesne sa niesli nádhorne vyzdobeným chrámom. Oltár sa skvel v bielo žltej kombinácii chryzantém a na jednej strane oltára bol aranžmán v tvare stromčeka až do výšky viac ako 150 cm. Kostol takto prekrásne vyzdobil Jozef Deviatka so svojím tímom.

Aj počas sv. prijímania Klížania spievali veľmi peknú pieseň o Ježišovi – rybárovi, ktorú si požičali od súboru Lidovec zo Solčian. Atmosféra v kostole umocnená hlbokým prežívaním tajomstva obety bola taká slávnostná a dojímavá, že sa v oku nejedného zbožného veriaceho zaleskla i slza. Účasť na tejto hodovej sv. omši bol nielen hlbokým duchovným ale aj estetickým zážitkom.

Po sv. omši Klížania spievali pri jaskynke Panny Márie mariánske piesne. Touto formou sa chcem poďakovať nielen menovaným, ale všetkým, ktorí nás touto slávnosťou obohatili.

Anna Húdoková

OBYČAJNÉ ĽUDSKÉ STRETNUTIA

Život každého z nás ovplyvňujú drobné príhody a zážitky či už z rodinného, pracovného alebo spoločenského prostredia. Každý v ňom hľadá veci pekné a príjemné. Záleží, aký vzťah si k životu vytvoríme a s akou chuťou sa s ním budeme bojiť. Často snívame o vzrušujúcich zážitkoch, silných priateľstvách, ale veľakrát premárnime príležitosti. Niekedy čas okolo nás len tak plynie a my sa do diania zapájame len povrchove. Život, to je denný kolotoč, ktorý stále niečo nové prináša. Každý z nás je iný. Jeden má rád pokoj, druhý sa cíti ako ryba bez vody, keď nemá okolo seba ruch a pohyb. Naši predkovia, aj napriek skromnejším podmienkam, žili pestrým spoločenským životom. Páračky, priadky, ľudové veselice, všade sa ľudia stretávali, rozprávali, oddýchli si od roboty. Naša životná úroveň vzrástla, a my hádam z pohodlnosti, ostávame zavretí v byte pri televízore a počítači, izolovaní od ostatného sveta, s nostalgiou spomíname na pekné zvyky našich starých materí. Chýbajú nám tieto pravidelné, obyčajné ľudské stretnutia. Viacerých príjemne prekvapila iniciatíva občanov našej obce, ktorí sa v programe „Život v piesni našich predkov“ vrátili do čias dávnych (pre mladých ako do rozprávky) a predviedli práce v žatve a dožinky. K oživeniu ľudových zvykov a tradícií prispela aj materská škola, kde účastníci programu deťom názorne ukázali, ako sa voľakedy tlačila kapusta do suda.

Takéto stretávanie a spoločenské udalosti utužujú medziludské vzťahy a nové priateľstvá. Je však medzi nami veľa takých, ktorí spoločenský život odmietajú. Pozvať si hostí? Ale veď s tým je len ošara! Prichystať pohostenie? To stojí čas a peniaze. A potom, keď hostia odídu, treba upratať. Kedysi v malomeštiackych rodinách bola návšteva komplikovanou záležitosťou. Išlo o to – ukázať sa. Dnes je to jednoduchšie. Návštevy sú stretnutia s priateľmi, pred ktorými sa nemusíme pretvarovať. Nie je ani potrebné chystať bohaté pohostenia. Stretávanie má predsa oveľa hlbší zmysel. Dôležité je vytvoriť atmosféru, v ktorej môžeme odhodiť starosti, porozprávať sa o veciach a diania okolo nás. To v nás umocňuje pocit, že život je krajší a ľahšie znášame aj jeho temnejšie stránky.

Anna Kňazejová

Vždy som to chcel urobiť. Lebo cyklistika ma vždy fascinovala. Ako deti sme nikdy nemohli chýbať pri ceste smerom na Skýcov, keď cez Ješkovu Ves prechádzali pretekami Okolo Slovenska, či o Pohár Hlasu ľudu. Z úctivej vzdialenosti sme tiež spolu s kamarátmi s obdivom sledovali mladého športovca, ktorý sa vracal domov na bicykli z Dubnice. Roky pribúdali, rekreačne sme sa bicyklu venovali viacerí, no

ŠPORT HO SPREVÁDZA CELÝ ŽIVOT

spomínaného cyklistu z Ješkovej Vsi sme vídali čoraz menej. To, ako sa k športu dostal a čo s cyklistikou zažil nám porozprával až teraz. Dnes 64-ročný Ján Valúch, žijúci v Českej republike ochotne odpovedal na moje otázky ktoré som sa mu už dlho, veľmi dlho chcel položiť...

Ako si spomínate na detstvo a rodnú dedinu v časoch, keď ste v nej vyrastali?

Spomínam si ako sme chodili pásť kravy pod Malú Dolinu a súťažili v hode oštepom, tiež v behoch na 60 a 100 metrov či vrh guľou. A spomínam si aj na kopanie bunkrov. Jeden sa nám podarilo aj náležite osláviť. Keď už bol vykopaný a sprevádzkovaný, tak sme sa skladali na víno. Kúpilo sa to najlacnejšie – Malagelo. No a v tom teple nám, vtedy ešte deťom, nebolo moc treba. Ja s Violkou sme nedostali ani srka, ale ostali boli pod obraz. Niektorí sa držali za chvosty kráv, aby aspoň ako tak kráčali. No prefláklo sa to až do školy a bol z toho pekný prievan. Alexander Frank to vyšetroval a nebolo mi nič platné, že ja som bol triezvy, bol som s nimi a basta. Nezabudnem na žabí koncert, ktorý sa tiahol z Tehelne. Tam nám rodičia robili miesto na korčuľovanie. Bagrista to vybagroval a v zime tam bolo klzisko. Takže v zime korčuľovanie nad dedinou a v lete na obecnej lúke futbal, dnes je tam už zastavaná plocha. Keď som bol vlni doma, videl som, že je mnoho domov prázdnych, je odliv do mesta.

Na koho osobne rád spomínate?

Rád spomínam na pána Dostála, pekára z Klíža. Vždy, keď sme chodili v piatok piecť chleba, tak nám piekol aj výborné osušky.

Ako ste sa dostali k športu, prečo Vás zaujala práve cyklistika?

Ako deti sme skúšali viacero športov. Na učilišti som hral stolný tenis. Tam som aj spoznal kamaráta Pavla Kopčana z Ostratic a skúšal som jazdiť. Bolo to ťažké. Bicykel značky Eska, ktorý mi kúpili rodičia v siedmej triede, na to nestačil. Tak sme so spomínaným Paľom začali stavať bicykel. Kúpil som si od Jozefa Koprdu, (tiež výborného cyklistu, myslím, že bol zo Zlatých Moraviec a závodil za Dubnicu v doraste) rám a neskôr galuskové ráfky, tie sa preplietali na osky (náboje). Z Esky boli aj brzdy a sedlo, ale galusky, dvoj-prevodník, zadná a predná prehadzovačka a hlavne päť-koliesko sa muselo dokúpiť a zmontovať dohromady. Ja som mal len jedno koliesko vtedy nazývané cvrčka. Išlo to do peňazí, ale po roku – dvoch už to vypadalo na závodný bicykel. No a prvú F1 som mal až po vojenčine keď som si na ňu zarobil. F1, to bol rám s kolumbusovými

trubkami a vybavenie Campagnolo náboje a prehadzovačky a sedlo Brooks.

Váš prvý, ako sa hovorilo „závodný“ bicykel bol možno aj prvý v Ješkovej Vsi a celej klízskej doline, či nie? Alebo bol v tých časoch ešte niekto vo Vašom okolí – myslím z Ješkovej Vsi, Klíža alebo Hradišťa, kto mal záujem o cyklistický šport?

Áno, ale neviem ako sa volal. Býval na Klíži v miestach ako Najmanovi.

Po skončení základnej školy ste nastúpili do Dubnice n/Váhom, v akom odbore ste sa vyučili?

Učil som sa za obrábača kovov – frézara. Práca to bola zaujímavá a veľmi presná. SMZ Dubnica n/Váhom ako zbrojovka vyrábala aj pre Varšavský pakt.

■ Ján Valúch (vpravo) v nemeckom Lipsku spolu s Čerepanom, kde trénovali na dráhe (cyklistickom ovále).

Tam ste sa dostali k organizovanej cyklistike?

Rád si spomínam na prvého trénera Jaroslava Schrönera. Učil nás cyklistike, veľa sme trénovali, špurty sme chodili jazdiť za fabriku, bola tam pekná asfaltka, málo frekventovaná, tak sme tam špurtovali na malý prevodník vpredu a 19-tka vzadu. Tak do kopca, ako i z kopca. Spomínam si ako sme boli na pretekoch cez Biele Karpaty. To sa volalo družba medzi Trenčínom a Uherským Hradištom. Cieľ bol na Starom Hrozenkove. Pokazila sa mu tam motorka a my sme ho tlačili až do Novej Dubnice.

Ako dlho ste sa aktívne venovali cyklistickému športu?

Začínal som pod vedením spomínaného trénera Schrönera, s ktorým som si dobre rozumel počas zimnej prípravy pri futbale. On hrával za Kubru pri Trenčíne a vždy si vybral do obrany mňa a on v útoku dával góly. Už horšie to bolo na bežkách. To sa chodilo na Vršatec, kde mala SMZ – ka svoju chatu pre zamestnancov. V zime ju s nami využívali aj športovci NDR z Lipska, ktorí k nám chodili na zimnú prípravu na lyžovanie. My zasa z jari, koncom februára a začiatkom marca sme chodili do Nemecka na dráhu v Lipsku trénovať rýchlosť. V roku 1968 prišli rusáci a bolo po sezóne. V roku 1971 som absolvoval vojenčinu v Tábore.

Môžete spomenúť, kde všade ste s cyklistikou boli, kde ste pretekali

Keď som pretekal, to bolo v dorasteneckom veku, to som sa nikam nedostal mimo republiky, ale rád spomínam na preteky v Nových Zámkoch. Tam bývali dobré ceny, v tom čase tam vyrábali chladničky. Rád tam chodil aj Anton Tkáč, majster sveta na dráhe. Rád spomínam na Myjavu, Podbrezovú, Trnavu, Bratislavu, Košice, Bánovce n/Bebravou. Zabudol som ešte na Žiar n/Hronom, Nitru a preteky na Morave a v Čechách. Přerov, Uherské Hradiště, Náměšť n/Oslavou, Olomouc, Brno, Nový Bor, Plzeň, Mělník, Ústí n/Labem. A zabudol by som na Piešťany, Dudince, Kubricu. To sa robili spoločné tréningové miesta, kde sa schádzali Inter s Kamilom Haťapkom,

Dubnica si Schrönerom a Laczom, Trenčania s Bedřichom Smetanom, z Košíc Pavla, a z Popradu Olejára a spol., Brezka z Myjavy. Bratia Kružicovi v Rimavskej Sobotě na Kurinci, tam bolo tiež nádherne s Laczom. Z dorastu k mužom som prešiel na Myjavu na dve sezóny. Tam sa mi dalo lepšie pod trénerom Madluškom, ktorý sa dobre poznal s M. Laczom. Pracoval som v Dubnici, ale na tréningy som dochádzal na Myjavu. Tým rástla aj moja výkonnosť, lebo som mal raz tak viac najjazdených kilometrov.

(Pokračovanie na str. č. 5)

■ Ján Valúch (vľavo) ako masér s Ľubošom Kočišom.

ŠPORT HO SPREVÁDZA CELÝ ŽIVOT

(Dokončenie zo str. č. 4)

Aké boli Vaše najväčšie úspechy a nezabudnuteľné podujatia?

Spomínam si na podujatie v Trnave. Dostal som telegram, že sú tam preteky, tak som ráno vyrazil o šiestej a o desiatej bola časovka na 52 kilometrov. Skončil som na druhom mieste. Na druhý deň bola 120-kilometrová etapa. Bol som v úniku, no nakoniec ma prešpurtovali tesne pred cieľom, skončil som trinásty. Celkovo bolo z toho druhé miesto. Odtiaľ som zasa išiel na bicykli do Ješkovej Vsi. V pondelok ráno opäť na bicykli do Dubnice, kde som mal v práci odpoludňajšiu smenu. Pamätám si na to aj preto, že som mal jednu úsmevnú príhodu v stúpaní na Machnáč pred Trenčianskymi Teplicami. Chcel som ulaviť chrbátu, tak som si poviesil bágel na bočnicu nákladáku V3S-ky. Viezla cement, išla do kopca tak, aby som jej stačil. Pod vrcholom som zrazu začul tiahle psssst, už som vedel, že je zle, defekt na prednom kolese. Tak po prázdnej som musel verestovať batoh. Moc sa mi nedarilo, trvalo to večnosť, ono sa to zamotalo do tej závlačky, aby sa bočnica sama neotvorila. Tak som to skúšal pumpičkou, ale na piaty krát sa to podarilo, bágel mi spadol pred predné koleso, ja som preletel cezeň, našťastie do mäkkého posypového materiálu, škvary. Bol už najvyšší čas, inak neviem, kde by som bol ten batoh hľadal.

Môžem spomenúť preteky v Podbrezovej na Vernári. Z pelotónu ušiel Čerepan s Tichánkom a ja ešte s jedným Trenčanom sme ich stíhali. Tichánek spadol pod kopcom a Jano Čerepan tiež mal niečo s predným kolesom. Motorka s organizátorom na nich čakala, my sme ich predbehli. Na križovatke nás poslali ešte do ďalšieho okruhu a Čerepana s Tichánkom potom do cieľa. Keď sme my dorazili do cieľa, už bolo dávno po pretekoch. Aj také veci sa stávajú...

Po skončení kariéry ste pri cyklistike zostali?

Keď ma na Myjavu z práce nechceli uvoľňovať a mal som úraz – pretrhnuté väzivo v kolene (tých veľa kilometrov sa na ňom prejavilo) dozvedel som sa o masérskom kurze, ktorý sa práve konal v Bratislave. Schröner ma naň poslal. Tak som pri cyklistike zostal. S mužmi som sa – na doložku – dostal aspoň do NDR, Poľska, Maďarska. Z Poľska sa vozili dreváky, to vtedy frčalo, magnetáky a z NDR fotáky a rôzne mixéry a z Maďarska kožené bundy. S tým bolo spojených viacero príhod... No ani tieto cesty netrvali dlho. V roku 1973 bol u nás v Ješkovej Vsi na návšteve strýc Rudo z Ameriky, najstarší brat môjho otca (ten bol zo súrodencov najmladší). Ja som robil v zbrojovke a to v tých časoch nešlo dohromady. Pamätám sa ako sme išli na preteky do Poľska na česko-poľskú družbu, po poľsky sa preteky volali Wiscig pokoja. Mňa museli poslať z Českého Tešína vlakom naspäť do Dubnice, nemal som povolené opustiť republiku... Rád spomínam na Mateja Laczu, keď viedol A-mužstvo a potom sa venoval mládeži. Vychoval spústu kvalitných cyklistov Čerepana, Gábora, Reháka, s ktorým sa dodnes navštevujem a sme v kontakte cez

■ S dcérou Ivankou a vnučkou Evičkou, keď oslavovala prvé narodeniny.

internet. Ešte by som rád spomenul Jozefa Regeca, Novosada, Jurču na ďalšie mená si nateraz nemôžem spomenúť. V roku 1973 som sa oženil a odišiel som na dva roky do Prostějova do Agrostroja. Manželka sa tam učila na odevnej priemyselovke, kam ju poslali zo Severky Cvikov. V roku 1976 sme sa chceli usadiť v Ješkovej Vsi. Nevyšlo to. Na „pracáku“ v Topolčanoch mi jeden súdruh povedal, že aby som išiel budovať Čechy. Potom som pracoval v Žabokrekochoch, tam som sa stretol s Pavlom Kopčanom znovu. A keď nedostala prácu manželka na jeseň v Priore v Topolčanoch, ktorý práve otvárali, zbalili sme sa a išli – ako povedal onen súdruh – budovať Čechy. V Severke boli radi, že sa im vrátila pracovná sila a ja som začal pracovať v Crystalex. Na fréze som vyrábala náhradné diely na Linkuž (strojná výroba skla). Práca to bola zaujímavá a hlavne som robil veci ľuďom prospešné a nie zbrane (SMZ).

Venujete sa športovým aktivitám aj teraz?

Spolu s jedným pánom trénujeme stolný tenis deti v škole. Naše zverienkyne dosahujú pekné výsledky. Natália Nykodýmová je najlepšia v kraji, ďalšia je momentálne v rebríčku štvrtá a patrí nám aj siedma priečka. No nezabudol som ani na bicykel. Ak to čo i len trochu ide, rád si idem zajazdiť. Tak jak som sa naučil neskoro bicyklovať, tak ma to drží fest. Otec mi kedysi nechcel požičovať bicykel, aby som mu ho nepokazil, chodil na ňom do práce. Naučil som sa bicyklovať v piatej triede, aby som mohol do Klátovej Novej Vsi chodiť do školy.

Môžete nám prezradiť aspoň v krátkosti niečo o Vašej rodine, kde žijete a ako sa Vám v súčasnosti darí?

Žijeme v peknom sklárskom meste Nový Bor, no nie je to už ako to bývalo, keď Crystallex zamestnával ľudí z celého okolia. Teraz fabriku držia rusáci a ľudia tam pracujú jedna tretina ako za našich čias. Mám tri dcéry. Najstaršia dcéra Ivanka pracuje v Crystalex na odbyte. Janka pracuje ako zdravotná sestra a Barborka tento rok maturovala a hľadá prácu. Manželka má ešte rok do dôchodku. Ja som v dôchodku už dlhšiu dobu. Máme vnučku Evičku, robí nám radosť, výborne sa učí, má samé jednotky.

Spomínate si na Ješkovu Ves a celú klížsku dolinu? Na čo najradšej?

Na čo najradšej? Spomínam na ten výborný chleba z Klíža a nezabudnuteľné osúchy. A hlavne ten koncert z Tehelne. To bol balzam na dušu, keď som prišiel na víkend z Dubnice a zaspával pri otvorenom okne za teplých letných večerov.

Ak chcete, môžete čitateľom našich novín niečo odkázať...

Nemám a neviem, čo by som odkázal. Každý sme strojom svojho šťastia nech už nás osud zanesie kamkoľvek. Každý jeden sme originál. Snažme sa byť sami sebou a hlavne nezabudnúť na rodný kraj.

Ďakujem za rozhovor.

Peter Maťašeje

NOVEMBROVÁ TURISTIKA

Jesenné novembrové počasia si v nedeľu pätnásteho povedalo: „Dost bolo slnečných dní“ a spustilo už v noci jemný dážď, ktorý vydržal padať zo zamračenej oblohy v rôznej intenzite celý deň. Podľa plánu činnosti KST Ostrá mala byť turistika. No chcelo by sa Vám chodiť v daždi? Tak sme túru presunuli na 22.11. a čakali, či upršané počasie prestane. Prestalo. O 10. hodine sa pri kultúrnom dome stretlo 17 turistiek a turistov, v Doline sa pridali ešte jeden a na cestu nám zakývala aj naša najmladšia členka Hanička s mamou. Sme všetci, traja z Topolčan, jeden z Jacoviec, jedna z Oslan a domáci z klížskej doliny. Kráčame po asfaltke a potom lesnou cestou a neznačkovým chodníkom. Obloha zamračená, slnko trochu presvitá spoza mrakov, pod nohami mokré listie, príjemná spoločnosť a rozhovory na rozličné témy. Kúsok stúpania a sme na Malej Suche, ktorá je porastená starými stromami, poznačenými vetrom aj časom. Tu si oddýchneme, doplníme tekutiny a Peťo rozkladá statív na tradičnú spoločnú fotografiu a tak sa aj fotíme. Cestou nachádzame trs veľkých hribov, ktoré nepoznáme, ale máme z nich veľkú radosť a Peťo znovu fotí. Dobrý hubár vraj nájde hriby aj v zime a jeden je tu s nami a naozaj má hriby, ktoré sú jedlé, pekné a má ich za tašku. Krásne voňajú. Po chvíli už prichádzame k chate na Suchom Potoku, kde si chceme posediť pri ohni. Chlapi sa chopia iniciatívy a o chvíľu oheň horí a sú pripravené ražne na opekanie. Všetky tie voňavé dobroty a družná atmosféra k nám, po krátkom blúdení, privádza ešte jedného turistu, ktorému povinnosti nedovolili absolvovať celú trasu. Chlad a čas nás núti oheň uhasiť a ísť domov. Na Vrch Hore našim hosťom povieť čo to o histórii tohto miesta a pokračujeme po modrej značke do dediny. Ešte stále si máme čo povedať a tak ideme na kávu. Hoci sa obloha po celý čas mračila a bolo chladno, nám bolo príjemne, veselo, dobre a tešíme sa na ďalšie turistické stretnutia. Tak dovidenia.

Dana Smatanová

FUTBAL

A – mužstvo

13. kolo 1. 11. 2015 OŠK Veľký Klíž – FK TJ Skačany 2 : 3 (2 : 0)

Góly Ošk - Vaňo 2

Zostava OŠK: Čangel - Chrenko I., Kalina L., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Belianský S., Holák, Kučera J., Vaňo, Meluš M. Striedali : Bielich Jakub, Hlavačka S.

Začiatok zápasu sme lepší ani nemohli mať, keď už v 5. minúte sme šli do vedenia po premenenom pokutovom kope Vaňom. Naďalej sme boli aktívnejším mužstvom, z čoho pramenil náš druhý gól, keď sa krásne z priameho kopu druhým gólom presadil Vaňo. Hráčov Skačian sme nepúšťali do vyložených šancí a kontrolovali sme hru. V druhom polčase však prišiel nepochopiteľný skrat z našej strany, prestali sme behať, kombinovať a pristupovať zodpovedne k súperovým hráčom pri bránení. Postupne hostia prebrali iniciatívu v stretnutí a v priebehu 58. - 60. minúty dokázali vyrovnáť. Dokonalý obrat zavŕšili v 71. minúte po krížnej strele Krajča. Stretnutie rozhodol náš slabý výkon v druhom polčase a hostia si odniesli tri body.

14. kolo 8. 11. 2015 TJ Tatran Kamenec pod Vtáčnikom – OŠK Veľký Klíž 2 : 1 (2 : 1)

Gól Ošk - Belianský S.

Zostava OŠK: Čangel - Vaňo, Kučera M., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Belianský S., Kalina M., Kučera J., Chrenko R., Meluš M. Striedal : Meluš F.

Zápas v Kamenci mal od začiatku slabšiu úroveň a vďaka nerovnému terénu viazla kombinácia na oboch stranách, čo v prvom polčase viedlo k minimu šancí. Prvý gól stretnutia padol v 30. minúte, keď sa domáci presadili po rýchlom rozohraní štandardnej situácie a nedôslednom bránení Šima pred našou bránou. O desať minút zvyšoval na 2 : 0 ten istý hráč po prekonaní nášho brankára nedôraznou strelou. Ešte do polčasu sa nám podarilo znížiť zásluhou peknej kombinačnej akcie na konci so zakončujúcim Belianským. V druhom polčase sa úroveň zápasu príliš nezmenila a nebyť brankára Čangela, rozdiel v skóre mohol byť výraznejší. Výsledok sa však nezmenil a zaknihovali sme tretiu prehru za sebou.

15. kolo 15. 11. 2015 OŠK Veľký Klíž – OFK Baník Lehota pod Vtáčnikom 0 : 0

Zostava OŠK: Čangel - Chrenko I., Kučera M., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Belianský S., Kalina M., Kučera J., Chrenko R., Vaňo. Striedal: Meluš M.

Napriek stále trvajúcejmu dažďu sa na veľmi dobre pripravenom ihrisku hral kvalitný zápas s pozornou defenzívou na oboch stranách. Obe mužstvá si vytvárali minimum šancí na skórovanie. Najbližšie ku gólu sme boli v 74. minúte, kedy hlavička Juraja Chrenka skončila na brvne hostujúcej brány. O pár minút neskôr mohli ísť do vedenia aj hostia, avšak výborným zákrokom zasiahol Čangel. Podľa priebehu stretnutia je remiza spravodlivá.

Tabuľka po skončení jesennej časti ročníka 2015/2016

		Z	V	R	P	Skóre	Body
1.	TJ OFK Dežerice	15	9	3	3	40:19	30
2.	MTJ Nitrianske Pravno	15	9	1	5	25:18	28
3.	TJ Baník Sebedražie	15	8	3	4	33:23	27
4.	TJ Slovan Nitrianske Sučany	15	8	2	5	30:22	26
5.	TJ Priehrada Nitrianske Rudno	15	8	2	5	32:31	26
6.	ŠK VEGUM Dolné Vestenice	15	7	4	4	32:22	25
7.	OFK Baník Lehota pod Vtáčnikom	15	7	4	4	29:22	25
8.	FK TJ Skačany	15	7	2	6	30:31	23
9.	FC Baník HN Prievdza & Handlová	15	6	2	7	24:24	20
10.	TJ Dúbrava Rudnianska Lehota	15	6	2	7	35:40	20
11.	OŠK Chynorany	15	6	0	9	19:27	18
12.	FK Veľké Bielice	15	4	5	6	28:26	17
13.	TJ Tatran Kamenec pod Vtáčnikom	15	4	5	6	23:25	17
14.	TJ Družstevník Opatovce nad Nitrou	15	5	1	9	22:31	16
15.	TJ Družstevník Dolné Naštice	15	2	5	8	19:36	11
16.	OŠK Veľký Klíž	15	3	1	11	19:43	10

Strelci OŠK Veľký Klíž :

Martin Šesták - 5 gólov

Milan Vaňo, Samuel Belianský – po 3 góly

Juraj Chrenko – 2 góly

Erik Matejov, Patrik Bielich, Marek Meluš, Lukáš Kalina, Matúš Kalina, Ján Kučera po 1 góle

MaS

DORAST

VII. liga - I. trieda PE, BN - jeseň 2015/2016

1.	TJ Družstevník D. Naštice	10	8	1	1	27:11	25
2.	OŠK Veľký Klíž	10	6	1	3	26:13	19
3.	FK 956 52 Podlužany	10	6	1	3	30:26	19
4.	TJ Sokol Biskupice	10	5	0	5	36:32	15
5.	TJ Baník Haláčovce - Otrhánky	10	2	0	8	23:44	6
6.	ŠK Podhoran Krásna Ves	10	1	1	8	18:34	4

Strelci (26gólov):

1. Samuel Belianský - 13

2.-3. Matúš Bielich, Samuel Hlavačka - 4

4. Adam Gašparových - 3

5.-6. Daniel Žikavský, Roman Omelka - 1

Dorast počas jesennej časti viedol Pavol Michal s výraznou pomocou Petra Hudoka a Jána Urbana.

MiS

Mnohí sa pýtajú, prečo zmizlo žiacke družstvo z futbalovej mapy. Preto by som situáciu rád ozrejmil. Veľmi úspešnú sezónu 2014/2015 naši žiaci suverénne vyhrali. No ako to v týchto kategóriách býva, čím vyššie v tabuľke je družstvo jeden rok, tým väčšie problémy nastávajú v ďalšej sezóne, keď odíde silný ročník. Inak tomu nebolo ani u nás. Prejavili sa problémy s nedostatkom detí.

Po sezóne 2014/2015 skončilo čatá a 3 chlapci! Ďalší dvaja odišli a keďže sa tak rozhodli oni aj ich

ŽIACI

Odchod 9 hráčov sa dá len ťažko nahradiť. Výbor sa snažil hľadať hráčov či už u nás alebo na Skýcove. Keďže podobné problémy má každý klub a je takmer nemožné nájsť toľko detí, museli sme sa rozhodnúť pre odhlásenie družstva žiakov zo súťaže. Aby hráči neprišli o futbal celkom, sú na hostovaní v okolitých kluboch a po roku sa vrátia späť. Výbor si je vedomý, že zánikom žiakov by časom prišlo k zániku futbalu v Klíži a robí všetko pre chod futbalu na Klíži. Jedna z možností je založenie prípravky od ročníka 2016/2017. Starší žiaci by sa pridali k dorastu a mladší by spolu so šesťročnými chlapcami (v Ješkovej Vsi sú 5, na Klíži 4) vytvorili družstvo prípravky, ktoré hrá turnajovo a s menším počtom hráčov. Ak je niekto presvedčený, že malých futbalistov je viac a pritiahne ich k futbalu, bude to len vítané. Nie podľa počtu chlapcov cestujúcich autobusom zo základnej školy sa dá určiť počet futbalistov. Musia mať záujem a chuť. Nasilu to nepôjde. Dnes už nehráva každý chlapec futbal ako kedysi. Výbor osloví aj rodičov týchto malých hráčov a pokúsi sa vytvoriť schopný realizačný tím. Nielen u žiakov ale aj v doraste a u mužov sú zápasy kedy je na ihrisku pre niekoho až priveľa cudzích hráčov, čo skôr nebývalo. Problém s hráčmi je stále väčší a pokiaľ chceme, aby Klíž nezostal bez futbalu, takýmto krokom sa nevyhneme. Len pre porovnanie, taká obec ako Rybany, ktorá hrávala roky podstatne vyššie ako Klíž, túto sezónu družstvo mužov zo súťaže odhlásila. Určite nikto nechce, aby to vo Veľkom Klíži dopadlo podobne. Prispejme teda každý, kto môžeme, svojimi činmi a myšlienkami k prospechu a napredovaniu futbalu v našej obci.

Ing. Michal Stanko, tajomník futbalového oddielu